

100 ára fæðingardagur hjá Betzy Ludvig fædd 15. november 1912

Fyrst av øllum vil eg ynskja tygum hjartaliga tillukku við tí stóra degnum. Tað er mær ein stórus heiður sum landsstýriskvinna í almannamálum, at vera boðin her í dag.

Eisini vil eg ynskja familju, vinum og kenningum og øllum tykkum her á Tjarnagarði tillukku við hesum sjáldsama og hugvekjandi hátíðardegi.

Tað er torført, fyri ikki at siga ógjørligt, at ímynda sær, hvat tað vil siga at fylla 100 ár. Betzy! Skjatta tygara við upplivingum, við lívsroyndum, við innliti, er á tremur. Og í hesi lívsins kvøldarstund kunnu tygum hyggja aftur á eitt langt og ríkt lív.

Eitt langt og ábyrgdarfult lív, má eg leggja aftrat. Longu sum fýra ára gomul byrjaði tú at hjálpa mammu tíni Fíu. Tygum vóru næstelst í einum systkinaflokki á 11, so uppgávnar at halda húsini við Hjall á Skála vóru nógv.

Og tygara partur lá ongantíð eftir. Longu sum 14 ára gomul fóru tygum út at tæna – fyrst í Heiðunum, seinni komu tygum til Havnar og tað var har tygum hitti mann tín, Arnold Ludvig. Tit høvdu hús á Landavegnum og fleiri hava sagt mær, at har var ein støðug ferðsla av vitjandi, ja, tað var at samanbera við ein banagarð.

Á Landavegnum var altíð vítt til veggja og høgt til loftið. Har vóru øll vitjandi so hjartaliga vælkomn og tey kendu seg altíð væl at koma inn. Tey gestandi fingi ikki bara sovurúm, men eisini hjartarúm. Betzy, tygum hava altíð latið dyrnar upp fyri øðrum og við tí, eisini latið ein part av tær sjálvari til fólk. Tygum hava givið øðrum so ómetaliga nógv at tær sjálvari, alt tygara langa lív.

Afturfyri hava tygum fingið eitt langt lív við nógvum kærleika. Fyrst og fremst frá Arnold, børnum og familju tykkara, men eisini frá mongu vinum og kenningum tykkara og seinni eisini frá teimum røsku starvsfólkunum her á Tjarnagarði.

Lívslangan venskap fanst tú eisini tað tíðarskeiðið tygum arbeiddu á Bacalao. Tey 12 árin á flakavirkinum hava tygum lýst sum nøkur av teimum allarbestu. Tú varð tá partur av einum ráki, tá kvinnur fóru í vinnu og lønandi arbeiði. Samfelagsliga var hetta ein kollvelting og nøkur stór fet í stríðnum fyri javnstøðu.

Eisini tá fanst tú gleði og menning fyri hond og hug. Eingin signing er so stór, sum tað at arbeiða, at hava okkurt, sum gevur hondum og huga uppgávur og skyldur, kann verða sagt.

Hóast megin ikki longur er heilt hin sama, so hoyrist framvegis hin eyðkenda hjartaligi og lívsjáltandi láturin hjá Betzy. Hesin klukkandi látur minnir okkum um, hvussu stóra gleði tað ber, tá ið tú gevur. Tað, at geva og at fáa, fylgist at.

Betzy, tygum eru ímyndin av einum ættarliði av kvinnum, hvørs leiklutur ikki altíð hevur skapt yvirskriftir í søgubókum. Hesi konubrot standa oftast í skugganum av monnunum – og teirra ævisøgur verða sjáldan fortaldar. Men Betzy, tykkara verk hevur lagt lunnar undir menningina av okkara samfelag. Og tað skylda vit tykkum eina stóra tøk.

Havi hug at enda við einum ørindi úr yrking hjá einum av fyrrverandi búfólkunum her á Tjarnagarði, sum eg haldi hóskar rættiliga væl til hesa løtu. Jens Pauli Heinesen eigur yrkingina, sum í grundini handlar um lívið og tess ófatiligu mongu brigdi.

Tá barmur mín spentur av undran
av eydnu, av tungari trá
av iva og sorgarløggum
Eisini, eisini tá
:,: veit eg at lívið er gáva
eitt dýpi av dýrari tíð
sum øll skulu valla ígjøgnum
rekast og villast inni :,:

Enn einaferð hjartaliga tillukku.

Takk fyri.